

λα, σχηματίζοντα ἐξ 160 ἀδαμάντων. Τὸ ἀνώτερον τοῦ στέμματος μέρος κοσμοῦσιν ὀκτώ σάπφειροι ἐκάστης τούτων ὑπέρκειται ἀδάμας, ἐν δὲ τοῖς μεταξὺ διαλείμματα παντοειδῆ τόξα ἐξ 148 ἀδαμάντων. Ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους τοῦ Στέμματος, καὶ ἰδίως ἐν τῷ μέσῳ ἐνὸς τῶν μελιταίων σταυρῶν, ὑπάρχει ὁ πυλινὸς λυχνίτης, ὃν τῷ 1257, μετὰ τὴν ἐν Ναγέρα μάχην, ἐδωρήσατο τῷ μέλανι πρίγκιπι ὁ τῆς Καστηλίας βασιλεὺς Δὸν Πέτρος, καὶ ὃν ἔφερον ἐπὶ τῆς κόρυθός του Ἑρρίκος ὁ Ε' τῷ 1415 κατὰ τὴν μάχην ἐν Ἀζιγκούρ. Κύκλῳ τοῦ λυχνίου σχηματίζουσι σταυρὸν μελιταίων 75 μεγάλοι, πολυέδροι ἀδάμαντες. Οἱ τρεῖς ἄλλοι ἐκατέρωθεν καὶ ὀπισθεν μελιταῖοι σταυροὶ σχηματίζονται ἐξ ἀδαμάντων μικροτέρων, ὁ μὲν ἐξ 132, ὁ δὲ ἐξ 124, ὁ δὲ ἐξ 130, καὶ ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ πολυτίμους σμαράγδους. Μεταξὺ τῶν σταυρῶν φαίνονται τὰ τέσσαρα τῆς Γαλλίας κρίνα, ὃν ἕκαστον ἔχει μὲν ἐν τῷ μέσῳ λυχνίτην, σύγκειται δὲ ἐξ 83—87 ἀδαμάντων. Ἐκ τῶν μελιταίων σταυρῶν ἐξορμῶνται τέσσαρα τόξα ἐκ δρυοβαλάνων καὶ φύλλων βαλάνου· τὰ μὲν φύλλα ἀπαρτίζονται ἐξ 728 ἀδαμάντων, αἱ δὲ βάλανοι ἐκ 32 μαργαριτῶν καὶ 53 ἀδαμάντων. Ἐκ τῶν τόξων κρέμονται τέσσαρες μεγάλοι μαργαρίται ἀπειδεῖς, κυκλούμενοι ἕκαστος ὑπὸ 12 ἀδαμάντων. Ὑπεράνω τοῦ κυρίου τόξου ὑφύεται τὸ βασιλικὸν μῆλον, ὃν τινος τὸ μὲν κάτω ἡμισφαίριον ἔχει 304, τὸ δὲ ἄνω 244 μεγάλους ἀδάμαντας πολυέδρους. Ἡ ζώνη καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ σύγκεινται ἐκ 33 ἀδαμάντων. Ὁ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ μῆλου σταυρὸς ἔχει μεγίστην σάπφειρον ἐν τῷ μέσῳ, κύκλῳ δὲ τέσσαρες μεγάλους καὶ 108 μικροτέρους ἀδάμαντας. Ἐν συνόλῳ ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ βρετανικοῦ στέμματος, εἰς μέγιστος λυχνίτης, μία μεγίστη σάπφειρος, ἕτεροι 16 σάπφειροι, 14 σμαράγδοι, 4 λυχνίται, 1383 μεγάλοι στίλβοντες ἀδάμαντες πολυέδροι, 1273 ἀδάμαντες δευτερεύοντες, 147 ἀδάμαντες μικρότεροι, 4 μεγάλοι μαργαρίται ἀπειδεῖς καὶ ἄλλοι 273 μαργαρίται μικρότεροι.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἰδιοτροπίαί τῆς θαλάσσης. — Τὸ 1672, τῶν Ἀγγλῶν πολεμούντων πρὸς τοὺς Ὀλλανδοὺς, στόλος ἀγγλικὸς ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ Σχέδε-λιγγ, μικροῦ χωρίου πλησίον τῆς Ἀγης, κειμένου ἐπὶ τῆς παραλίας. Ἡ θάλασσα ἦτο χαμηλὴ· ἀλλ' ὁ ναύαρχος ἐνόησεν, ὅτι ἅμα τῇ πρώτῃ πα-

λιρροίᾳ ἠδύνατο ν' ἀποβίβασθῇ μετὰ στρατοῦ καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι ἤθελε καταλάβει τὸ χωρίον ἀμαχηταί. Δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη ἐλπίς σωτηρίας εἰμὴ ἐκ τῆς ἀμέσου ἐμφανίσεως τοῦ ὀλλανδοῦ ναυάρχου Ρούιτερ· ἀλλ' ἡ ὥρα παρήρχετο, ὁ Ρούιτερ δὲν ἐφάνετο. ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐπροχώρει μετὰ τῆς παλιρροίας, ὅτε πρὸς θαυμασμὸν πάντων, ἡ θάλασσα αἶρνης σταματᾷ καὶ βιαία ἀμπαυτὶς ἐπαναφέρει τὸν ἀγγλικὸν στόλον εἰς τὸ ἀνοιχτὸν πέλαγος. Πρὶν ἢ κατορθώσῃσι νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν ἀκτὴν, ὁ Ρούιτερ ἐνεφανίσθη καὶ ὁ τόπος ἐσώθη.

Συμβεβηκὸς ὅλως ἐναντίον κινῶνται τὸν Νέλσωνα τὸ 1804, ὅτε ἑκτακτος παλιρροία τὸν ἔφερε σχεδὸν ὑπὸ τὰς κανονιστοῦσας τὰς μελλούσας νὰ προστατεύσῃ τὴν Κοπενάγην· οὐδεὶς, καθ' ὅσον ἐνθυμῶνται ἐν Λανμαρκία, εἶδε ποτε τὰ ὕδατα ὑψωθέντα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὅσον τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἤρξατο ἡ ἐπίθεσις.

Ἰπεροψία — Ἑρρίκος ὁ Β', υἱὸς τοῦ κόμητος Ἀνζού, Γεωργίου Πλανταγενέτη, καὶ εἰς τῶν δεικνυτέρων βασιλέων τῆς Ἀγγλίας, ἔστειλεν ἐν Οὐεσμίνστερ τὸν πρωτότοκον υἱὸν του. Ἐκ φιλοστοργίας ἠθέλησε νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ τὴν ἡμέραν τῆς στέψεως· «Θά συνομολογήσῃς, εἶπε πρὸς τὸν νεαρὸν πρίγκιπα μετὰ τὴν τελετὴν, ὅτι οὐδέποτε βασιλεὺς ὑπηρετήθη βασιλικώτερον ἀπὸ σέ.» — Ὁ πρίγκιψ στρεφόμενος πρὸς τοὺς αὐλικούς του, εἶπεν· «Ὁ υἱὸς ἐνὸς κόμητος δύναται κάλλιστα νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν υἱὸν ἐνὸς βασιλέως».

Ἀπόφθεγμα Δάντων. — «Ὅταν οἱ Σκαλιάραι τῆς Βερόνης ἤρχισαν νὰ βαρύνωνται τὸν διάσημον προστατευμένον τῶν Δάντην, τὸν ὅποιον εἶχον καλέσει εἰς τὴν μικρὰν αὐλὴν των, εἰς τῶν πριγκήπων αὐτῶν τὸν ἑρώτησεν ἐνώπιον πολλῶν, διατὶ ἀστείως γελωτοποιεῖς ἐπρωτεύετο ὑπὸ τῶν μεγάλων ἀπὸ ἀνθρώπου ὡς αὐτόν· ὁ Δάντης ὑπέλαβεν· «Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ὁμοιότης προκαλοῦσι τὴν εἰλίαν καὶ τὴν προτίμησιν.» Ἐννοεῖται ὅτι μετ' οὐ πολὺ ὁ ποιητὴς ἀπεπέμφθη ἐκ τῆς αὐλῆς τῶν Σκαλιάρων.

Τὸ ὥρολόγιον τοῦ Ναπολέοντος. — Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχεν ἐν Ἀγίᾳ Ἐλένη τὸ ὥρολόγιον, τὸ ὅποιον ἔφερον ἐφ' ἑαυτοῦ εἰς τὰς ἐκστρατείας τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αἰγύπτου· τὸ ὥρολόγιον ἔφερον ἀμφοτέρωθεν χρυσοῦν ἐπικάλυμμα μετὰ τοῦ στοιχείου Β. — Παρεπονείτο, ὅτι δὲν ἐδούλευεν ἢ δὲν ἐπήγαινε καλὰ μα-

ταίως προσεπάθησαν νὰ τὸ διαρθρώσῃ. Ἡμέραν τινὰ, παρατηρήσας ἐν, τὸ ὅποιον ἀρτίως εἶχε σταλῇ εἰς τὸν στρατηγὸν Βερτράνδον, τοῦ εἶπεν· «Τὸ κρατῶ καὶ σὰς δίδω τὸ ἰδικόν μου· ἀλλ' αὐτὸ ἐσήμανε δύο ὥρας ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου τοῦ Ρίβουλι, ὅταν διέτασσον τὰς στρατιωτικὰς ἐργασίας τῆς ἡμέρας.»

Ἡμεραν τινὰ ὁ Ναπολέων καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, κατὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ Ἑρμούθ, μετὰ περίπατον εἰς τὸ δάσος ἐπανήρχοντο εἰς τὸ ἀνάκτορον· ὁ Ναπολέων, ἔχων οἰκείως τὸν βραχίονα ὑπὸ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, σταματᾷ ἐνώπιον γρεναδιέρου τῆς φρουρᾶς του, φρουροῦντος κατὰ τῆς μεγάλης κλίμακος καὶ παρουσιάζοντος ὅπλα. Ὁ Ναπολέων παρατηρεῖ πρὸς στιγμὴν τὸν στρατιώτην σείων μεθ' ὑπερηφάνειας τὴν κεφαλὴν καὶ δεικνύει εἰς τὸν τσάβρον τὸ πρόσωπόν του κεκοσμημένον διὰ βαθείας πληγῆς διηκούσης ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ μέσου τῆς παρυφῆς·

«Τί φρονεῖτε, ἀδελφε μου, τῷ λέγει τότε, περὶ στρατιωτῶν ἐπιζώντων εἰς τοιαύτας πληγὰς;

— Καὶ ὑμεῖς, ἀδελφε μου ἀποκρίνεται ὁ Ἀλέξανδρος, τίνα ἰδέαν ἔχετε περὶ ἐκτίνων, οἱ ὅποιοι καταφέρουσιν αὐτάς;

— Ἀπέθανον, αὐτοὶ!... ἐπανόρθωσαν ὁ σκοπὸς χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἀκίνησιν του.

Ἐν τούτοις ὁ Ἀλέξανδρος, τὸν ὅποιον ἡ ἀπόκρισις τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐθορύβησεν ἐπὶ μικρὴν, λέγει πρὸς τὸν Ναπολέοντα·

«Ἀδελφε μου, καὶ ἐδῶ ὡς καὶ ἀλλοῦ, σὰς μένει ἡ νίκη.

— Διότι, ἀδελφε μου, καὶ ἐδῶ ὡς καὶ ἀλλοῦ οἱ γρεναδιεῖς μου ἐπρομάχησαν, ὑπολαμβάνει ὁ Ναπολέων.

Καὶ ποιεῖται ἀπομακρυνόμενος νεύμα εὐχαριστήσεως πρὸς τὸν γραιὸν στρατιώτην, ὅστις δὲν ἔστρεψεν αὐτὸ τὸ βλέμμα.

Μὲ τοιοῦτους στρατιώτας βεβαίως περιέρχεται τις τὸν κόσμον νικηφόρος.

Κριλλιών, ὁ διάσημος στρατηγὸς Ἑρρίκου τοῦ Δ', ἐδιδάσκετο χορόν· Κύψατε, ὑποχωρήσατε» λέγει πρὸς αὐτόν ὁ διδάσκαλος. — Δὲν θὰ κάμω τίποτε ἀπὸ αὐτὰ, ἀπεκρίνατο ὁ Κριλλιών οὔτε ἔκυψεν, οὔτε ὑπεχώρησέ ποτε.»

Ὁ Κρόμβιελ εἰς τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις ἐσυνείθηζε νὰ ὑπαγορεύῃ εἰς τὸν γραμματέα του τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐπιστολάς ὑπὸ ἀντίθετον πνεῦμα καὶ ἐκρυπτεν ἀπ' αὐτοῦ ποῖαν ἀπέστελλε διὰ τοῦ ταχυδρόμου.